

01-10-2015

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

“ భావిదాదా ”

మధువనము

“ మధురమైన పిల్లలారా - పిల్లలైన ఫుకు ఈతనేర్చించుటకై తండ్రి వెళ్లారు. దాని వలన ఫురు ఈ వ్రంపానికి అతీతమౌతారు. ఫు కొరకు ఈ వ్రంపమే మారిపోతుంది ”

ప్రశ్న:- తండ్రికి సహాయకారులైన వాలికి వాలి సహాయానికి ప్రతిఫలంగా ఏమి లభిస్తుంది? సమా :- ఇప్పుడు తండ్రికి సహాయకారులైన పిల్లలను.....అర్థకల్పము ఎవరి సహాయము గానీ, సలహా గానీ తీసుకొను అవసరము లేకుండునట్టు తయారు చేస్తారు. ఎంత గొప్ప తండ్రి! “ పిల్లలూ! ఫురు నాకు సహాయకారులుగా కాకుంటే నేను స్ఫ్రాన్ స్థాపన ఎలా చేస్తాను? ” అని బాబు అంటున్నారు.

ఓంశాంతి. మధురాతి మధురమైన నెంబరువారు అతిమధురమైన పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు - చాలా మంచి పిల్లలు తెలివిహిస్తానులైపోయారు. రావణుడు చాలా తెలివిహిస్తానులుగా తయారు చేసేశాడు. బాబు ఇప్పుడు మనమను ఎంత తెలివైసెనవాలిగా చేస్తున్నారు. ఎవరైనా ఐ.సి.ఎస్. పరీక్ష విస్ అయితే చాలా పెద్ద పరీక్ష విస్ అయ్యారని భావిస్తారు. ఇప్పుడు ఫురు చాలా పెద్ద పరీక్ష విస్ అవుతారు. కొంచెము ఆలోచించారా! ఆలోచిస్తే, చదివించేవారు ఎవరు? చదివేవారు ఎవరు? మనము కల్ప-కల్పము ప్రతి 5 వేల సంవత్సరాల తర్వాత తండ్రి, టీచరు, సద్గురువుతో మరలా కలుస్తానే ఉంటామని సిస్తయము కూడా ఉంది. కేవలం “మేము ఉస్సుతాతి ఉస్సుతమైన తండ్రి డ్యూరా ఎంతో ఉస్సుతమైన వారసత్వాన్ని విందుతున్నాము” అని పిల్లలైన ఫుకు మాత్రమే తెలుసు. టీచరు కూడా చదివించి వారసత్వాన్నిస్తారు కదా! మిమ్మిల్లి కూడా చదివించి, ఫురు నూతన ప్రపంచములో రాజ్య వాలన చేయుటకు ఈ విత ప్రపంచమునే పరివర్తన చేస్తారు. భక్తిమార్గములో వాలి మహిమను ఎంతో గానము చేస్తారు. ఫురు వాలి డ్యూరా వారసత్వమును విందుతున్నారు. ఈ విత ప్రపంచము మార్పు చెందుతున్నదని పిల్లలైన ఫుకు తెలుసు. మేమంతా శివబాబు పిల్లలమని ఫురంటారు. విత ప్రపంచమును కొత్తభిగా చేయుటకు తండ్రి కూడా రావలసి వస్తుంది. బ్రహ్మ డ్యూరా నూతన ప్రపంచ స్థాపన అని త్రిమూర్తి చిత్రములో కూడా చూపుతారు. అందువలన బ్రహ్మ ముఖమంచావాళి బ్రాహ్మణ-బ్రాహ్మణిలు తప్పక అవసరము. బ్రహ్మ ఒక్కరే నూతన ప్రపంచమును స్థాపన చేయరు. రచయిత తండ్రినే. ఆ శివ తండ్రియే రచిస్తారు. “ నేను వచ్చి యుక్తిగా విత ప్రపంచమును వినాశనిము చేయించి నూతన ప్రపంచమును తయారు చేస్తాను ” అని తండ్రి అంటారు. నూతన ప్రపంచ వివాసులుగా చాలా కొద్దిమంచి మాత్రమే ఉంటారు. ప్రభుత్వము వారు జన సంఖ్యను తగ్గించాలని ప్రయత్నము చేస్తూ ఉంటారు. కానీ ఇప్పుడు జన సంఖ్య తగ్గదు. యుద్ధాలలో కోట్లాటి కోట్ల మనుష్యులు మరణిస్తారు అయినా జన సంఖ్య తగ్గదు. ఇంకనూ పెరుగుతూ ఉంటుందని కూడా ఫుకు తెలుసు. ఫు బుట్టలో విశ్వము యొక్క ఆది-మధ్య-అంత్యముల జ్ఞానముంది. మిమ్మిల్లి ఫురు విద్యార్థులమని కూడా భావిస్తారు. ఈదడం కూడా నేర్చుకుంటారు. “ నావికుడా, నా నావను తీరానికి చేర్చు అని అంటారు కదా! ” ఈతన నేర్చుకున్నవారు చాలా ప్రసిద్ధముగా ఉంటారు. ఇప్పుడు ఫురు ఈదడం ఎలా ఉంటుందో గమనించండి. ఒక్కసాలిగా అత్మితి పై వెళ్ళ మరలా ఇచ్చేటకు వస్తారు. వారు ఇన్ని మైళ్ళ

ఎత్తుకు వెళ్లినట్లు చూపిస్తారు. కానీ ఆత్మలైన మీరు ఎన్ని మైళ్ల ఎత్తుకుపోతారు! అట స్థాలమైన వస్తువు. అందువలన లెక్కపెడతారు. కానీ మీరు వెళ్లిన ఈ దూరమును లెక్కించలేరు. ఆత్మలైన మనము మన ఇల్లెన పరంధామమునకు వెళ్లిపోతామని మీకు తెలుసు. అక్కడ సూర్య-చంద్రులు మొదలైనవార్షరూ ఉండరు. అట మన ఇల్లు అని మీకు సంతోషముంది. మనము అక్కడి నివాసులము. మనుషులు ముక్కిధామములోకి వెళ్లటకై పురుఫార్థము(భక్తి) చేస్తారు. కానీ ఎవ్వరూ పోలేరు. ముక్కిధామములో భగవంతుని కలుసుకునేందుకు అనేక విధాలుగా ప్రయత్నిస్తారు. జీత్తోత్తులైన మనము ఆ జీత్తోత్తో లీనమోతామని కొంతమంచి అంటారు. కొంతమంచి ముక్కిధామానికి వెళ్లాలని అంటారు. ముక్కిధామాన్ని గులంబి ఎవ్వలికి తెలియదు. బాబా వచ్చారని, మనలను ఇంటికి తీసుకెళ్తారని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. మధురాతి మధురమైన బాబా తన ఇంటికి తీసుకెళ్లటకై అర్పులుగా చేస్తున్నారు. అందుకొరకు అర్థకల్పము నుండి పురుఫార్థము చేసినా అర్పులుగా కాలేకపోయారు. జీత్తోత్తో ఎవ్వరూ లీనము కాలేదు, ముక్కిధామానికి వెళ్లశూ లేదు. మోళ్ళాన్ని పాంచుకోలేదు. చేసిన పురుఫార్థమంతా వ్యధమైపోయింది. ఈ డ్రామా ఎలా తయారు చేయడింది. మిమ్ములనిప్పుడు ఆస్తికులని అంటారు. తండ్రి పరిచయమును పూల్చిగా తెలుసుకున్నారు. తండ్రి ద్వారా స్పష్టి చక్కమును కూడా తెలుసుకున్నారు. “ముక్కి-జీవన్నుక్కల జ్ఞానము ఎవ్వలిలోనూ లేదు, దేవతలలోనూ లేదు. తండ్రిని గులంబి తెలియకుంటే ఎవలానైనా ఎలా తీసుకెళ్తారు?” అని తండ్రి అంటున్నారు. చాలామంచి గురువులున్నారు. వారికి అనేకమంచి తిష్ణులు కూడా ఉన్నారు. సత్క-సత్కమైన సద్గురువు శివబాబా. వారికి పాదాలే లేవు. “నాకు చరణాలు లేనే లేవు మర నేను పాదపూజలను ఎలా చేయించుకుంటాను” అని వారంటారు. పిల్లలు విశ్వాసికి యజమానులయ్యేవారు. కావున వాలతో నేను పూజలు ఎలా చేయించుకోను? భక్తిమార్గములో పిల్లలు తండ్రి పాదాలకు నమస్కరిస్తారు. వాస్తవానికి పిల్లలే తండ్రి ఆస్తికి యజమానులు. కానీ నప్పుత చూపుతారు. చిన్న పిల్లలు మొదలైనవారు వెళ్లి తండ్రి పాదాలకు నమస్కరిస్తారు. “పాదముల పై పడుట నుండి మిమ్ములను విడుదల చేయిస్తాను” అని తండ్రి అంటున్నారు. ఎంత గొప్ప తండ్రి! పిల్లలైన మీరు నాకు సహాయకారులు, మీరు సహాయకారులుగా కాకుంటే నేను స్వద్రస్థాపన ఎలా చేస్తాను? పిల్లలూ! ఇప్పుడు మీరు సహాయకారులు కండి. తర్వాత మీరు ఎవ్వలి సహాయము తీసుకొను అవసరమే లేనట్లుగా నేను తయారు చేస్తాను. ఇతరుల సలహా కూడా మీకు అవసరముండదు. ఇచ్చట తండ్రి పిల్లలు సహాయము తీసుకుంటున్నారు. “పిల్లలూ, ఇప్పుడు చీ-చీ(చిడిపోకండి)గా కాకండి”. మాయతో బిడిపోకండి. బిడిపోతే పేరు చెడిపేస్తారు. మల్ల యుద్ధము జలిగినప్పుడు గెలిచినవాలని ‘శభావీ’ అని మొచ్చుకొంటారు. బిడిపోయినవాల ముఖము పాలిపోతంచి. ఇచ్చట కూడా కొందరు బిడిపోతారు. ఇక్కడ బిడిపోయినవాలకి ముఖము నల్గా(అపాపిత్రముగా) అయ్యిందని అంటారు. వచ్చిందేమో తెల్లగా(పపిత్రముగా) అగుటకు కానీ చేసిందేమటి? చేసిన సంపాదనంతా సమాప్తమైపోతంచి. మరలా కొత్తగా ప్రారంభము చేయాల్సి వస్తుంది. తండ్రికి సహాయకారులై కూడా బిడిపోతే పేరు చెడిపేస్తారు. రెండు పాల్చిలున్నాయి. మొదటిన మాయ తిష్ణుల పాల్చి, రెండవచి ఈశ్వరుని

పీళ్లి, మీరు తండ్రిని ప్రేమిస్తారు. 'వినాశ కాలములో విపలిత బుట్ట' అనే గాయనము కూడా ఉంది. మీరి పీళ్లి బుట్ట కావున మీరు తండ్రి పేరును చెడగిట్టాడు. పీళ్లి బుట్ట గల మీరు మాయుతో ఎందుకు ఓడిపోతారు? ఓడిపోతిన వాలికి దుఃఖము కలుగుతుంది. గెలిచినవాలిని అందరూ 'శభావీ' అని మొచ్చుతోని చప్పట్లు కొడతారు. మనము పంచాంగ్లముని(యోధులముని) పిల్లలైన మీకు తెలుసు. ఇప్పుడు మాయును గెలిచి తీరాలి. "దేహ సహితంగా చూచేదంతా మల్లిపాణిండి, నన్ను ఒక్కలనే స్ఫూర్తి చేయిండి" అని తండ్రి అంటున్నారు. మాయ మిమ్ములను సతోప్రథానము నుండి తమోప్రథానముగా చేసేసింది. ఇప్పుడు మరలా సతోప్రథానంగా అవ్వాలి. మాయుజీత్తులై జగ్తేజీతులుగా అవ్వాలి. ఇది గెలుపు-శిటముల, సుఖు-దుఃఖముల ఆట. రావణ రాజుములో ఓడిపోతారు. ఇప్పుడు తండ్రి మరలా సంపన్నముగా (విలువైనవాలగా) చేస్తారు. "ఒక్క శివజయంతి మాత్రమే సేష్టమైనదని, విలువైనదని తండ్రి అర్థము చేయించారు." ఇప్పుడు పిల్లలైన మీరు ఇలాంటి లక్ష్మీనారాయణులుగా తయారవ్వాలి. అచ్చెట ఇంటింటిలో దీపావళి. అందల క్షోతులు వెలిగి ఉంటాయి. మొయిన పవర్తో క్షోతి వెలుగుతుంది. బాబా ఎంతో సులభ పద్ధతిలో అర్థము చేయిస్తున్నారు. తండ్రి తప్ప "మధురమైన పిల్లలారా! ప్రియమైన అపురూపమైన పిల్లలారా!" అని ఎవరంటారు? " ఓ మధురమైన ప్రియమైన పిల్లలారా! మీరు అర్థకల్పము నుండి భక్తి చేస్తూ వచ్చారు. ఒక్కరు కూడా వాపసు పోసేరు. తండ్రి వచ్చి అందలినీ వాపసు తీసుతోని వెళ్లారు."

సంగమ యుగము గులంచి మీరు మంచిలితిగా అర్థము చేయించగలరు. తండ్రి ఆత్మలందలినీ ఎలా తీసుకెళ్లారో వివరంగా చెప్పగలరు. ప్రపంచములో ఈ అనంతమైన నాటకము గులంచి ఎవ్వలికి తెలియదు. ఇది అనంతమైన డ్రామా. ఇది కూడా మీరు మాత్రమే అర్థము చేసుకుంటారు. ఎవ్వరూ దీనిని గులంచి చెప్పలేరు. బేహాద్ డ్రామా అని అన్నా వారు డ్రామాను గులంచి ఎలా వల్లించగలరు? ఇచ్చెట మీకు 84 జిత్తుల చక్రము గులంచి తెలుసు. "తండ్రిని స్ఫూర్తి చేయవలసించి మేమే" అని పిల్లలు తెలుసుకున్నారు. తండ్రి ఎంత సులభముగా తెలియజేస్తున్నారు! భక్తి మార్థములో మీరు ఎన్నో ఎదురు దెబ్బలు తిన్నారు. స్వానము చేయటకు ఎంతెంతో దూరాలకు వెళ్లారు. ఒక సరోవరములో మునకలు వేస్తే అప్పరసలుగా అవుతారని అంటారు. ఇప్పుడు మీరు జ్ఞానసాగరములో మునకలు వేసి రాకుమారులుగా (సంపన్నులు) అవుతారు. ఎవ్వరైనా బాగా ఘ్యాఫ్నీగా అలంకరించుకుంటే 'అప్పరసు' వలె ఉంది అని అంటారు. ఇప్పుడు మీరు కూడా రత్నాలుగా అవుతారు. అంతేకాగీ మానవులకు రెక్కలు మొదలైనవేటి ఉండవు. అలా ఎగురలేరు. వాస్తువాగిలి అలా ఎగిరేటి ఆత్మనే. ఆత్మను రాకెట్ అని కూడా అంటారు. ఆత్మ చాలా చిన్నది. ఆత్మలంతా వెళ్లేటప్పుడు పిల్లలైన మీకు సాక్షాత్కారమవ్వచ్చు. వినాశనము ఎలా చూస్తారో, అలా ఆత్మల గుంపు ఎలా వెళుతుందీ కూడా చూడగలరు, ఇది బుట్ట ద్వారా అర్థము చేసుకోగలరు. హనుమంతుడు, గణశుడు మొదలైనవారు ఎవ్వరూ లేరు. తానీ వాలి భావన అనుసారంగా సాక్షాత్కారమవుతుంది. బాబా ఒక బిందువు. ఇక వాలినేమని వల్లిస్తారు. చిన్న నిక్షతము వలె ఉంటారని, ఈ కంటితో చూడలేమని కూడా అంటారు. శలీరము చాలా పెద్దది. దానితో కర్కులు చేయాల్సి ఉంటుంది. ఆత్మ ఎంతో చిన్నది. అందులో 84 జిత్తుల చక్రమంతా నిష్టిప్పమై ఉంది. మనము 84 జిత్తులు ఎలా తీసుకుంటామో ఎవలి బుట్టలోనూ లేదు. ఆత్మలో పొత్తు ఎలా ఇమిడి ఉందీ ఆశ్చర్యమవుతుంది. ఆత్మనే శలీరము తీసుకొని పొత్తును

అభినయస్తుంది. అది హద్దులోని నాటకము. ఇది అనంతమైన నాటకము. అనంతమైన తండ్రి స్వయంగా వచ్చి తమ పాలచయమునిస్తారు. మంచి సేవాధారులైన పిల్లలు ఎవరెవలకి ఏ విధముగా తెలపాలో విచార సాగర మథనము చేస్తూ ఉంటారు. మీరు ఒక్క క్షులి కొరకు ఎంతగానో తల బాధుకుంటారు. అయినా “చూకు అర్థమే కాలేదు బాబా!” అని అంటారు. ఎవరైనా చదవకపాశే నీటి రాతి బుధ్న అని అంటారు. ఇక్కడ కూడా కొంతమంచి 7 రోజులలోనే ఎంతో సంతోషంగా బాబా దగ్గరలకి వెళ్ళమా! అని అడుగుట మీరు చూస్తుంటారు. కొంతమంచికి విమాతమూ అర్థము కాదు. మనుష్యులు రాతి బుధ్న, పారస్ బుధ్న అని ఉఱికే అంటూ ఉంటారు కానీ వాలకి ఏ మాత్రమూ అర్థము కాదు. ఆత్మ పవిత్రమైతే పారస్నాధునిగా అవుతుంది. పారస్నాధీ మంచిరము కూడా ఉంది. మంచిరమంతా బంగారుతో చేయబడి ఉండదు, పై భాగము మాత్రమే కొట్టిగా బంగారపు పూత పూయబడి ఉంటుంది. తోటయజమాని లభించారని, ముళ్ళ నుండి పుష్టిలుగా తయారయ్యే యుక్తిని తెలుపుతారని మీకు తెలుసు. భగవంతుని తోట (Garden of Allah) అని గాయినముంది. ప్రారంభములో ఒక ముఖ్యమీ నిశిద్ధుడు త్రాస్తీలోకి వెళ్ళ ‘ఖుదా’ (భగవంతుడు) నాకు పూర్వాలు ఇచ్ఛారని చెప్పేవాడు. అతడు ఉన్నట్టుండి సిలుచుస్వాదు సిలుచుస్వట్టే క్రింద పడేవాడు, భగవంతుని తోటను చూసేవాడు. భగవంతుని తోటను భగవంతుడు తప్ప మరెవరు చూపించగలరు? స్వయం భగవంతుడు మాత్రమే చూపగలరు. మీకు వైకుంఠమును సాక్షాత్కారము చేయిస్తారు. భగవంతుడే స్వయంగా తీసుకువెళ్తారు. కానీ ఖుదా అచ్ఛట సివసించరు. వారు శాంతిధామములో ఉంటారు. మిమ్ములను వైకుంఠాసికి అధికారులుగా చేస్తారు. ఎంతో మంచి మంచి విషయాలను మీరు అర్థము చేసుకుంటారు. సంతోషము కలుగుతుంది. ఆంతరికములో చాలా సంతోషముండాలి. మీలిప్పడు సుఖధామములోకి వెళ్తారు. అచ్ఛట ‘దు:ఖము’ అనే మాటే ఉండదు. “సుఖధామమును, శాంతిధామమును స్వృతి చేయండి, ఇంటిని ఎందుకు స్వృతి చేయరు?” అని తండ్రి అడుగుతున్నారు. ఆత్మ ఇంటికి వెళ్లేందుకు ఎంతో కష్టపడ్డుంది. జప తపాలు ఎన్నో చేస్తారు కానీ ఎవ్వరూ వెళ్లలేరు. ఆత్మల వ్యక్తము నుండి ఆత్మలు నంబరువారుగా వస్తూ ఉంటాయి. మధ్యలో ఎలా వెళ్తారు? తండ్రి ఇక్కడే ఉన్నస్వాదు ఆత్మలెలా వెళ్తాయి. శాంతిధామమును, సుఖధామమును స్వృతి చేయండని తండ్రి ప్రతిరోజు చెప్పు ఉంటారు. తండ్రిని మరచిపెట్టట వలననే దు:ఖపడతారు. మాయతో దెబ్బలు తింటారు. ఇప్పుడు కొంచెము కూడా శిక్షను అనుభవించరాదు. శిక్షలకు మూలము దేవశిఖమానము.

ఇప్పుడింతవరకు “ఓ పతిత పావనా! రండి అని ఏ తండ్రిని స్వృతి చేసేవారో ఆ తండ్రి ద్వారా మీరు చదువుకుంటున్నారు.” వారు విధేయత గల సేవకుడే కాక టీచరుగా కూడా అయ్యారు. వినయము గల తండ్రి కూడా వారే. గోప్యవారు లల్లిప్పుడూ ‘విధేయతగల సేవకుడు(Obedient Servant)’ అని క్రింద ప్రాస్తారు. పిల్లలకు నేనెలా తెలియజేస్తున్నానో చూపండి. మంచి పిల్లల పైనే తండ్రికి పేమ ఉంటుంది. చెడ్డ పిల్లలనగా తండ్రి వారై మరలా తండ్రికి ద్రోహము చేయువారు. వికారాలకు వశమయ్యావారు. అటువంటి పిల్లలు పుట్టుకనే ఉంటే బాగుండేటి అని తండ్రి అంటున్నారు. ఒక్క కారణముగా అందరికి ఎంతో చెడ్డ పేరు వస్తుంది. ఎంతోమంచికి కష్టమవుతుంది. ఇచ్ఛట మీరు ఎంతో ఉన్నతమైన పని చేస్తున్నారు, విశ్వమును ఉధృతించు మీకు 3 అడుగుల నేల కూడా లభించదు. పిల్లలైన మీరు ఎవ్వలసి ఇల్లు - వాకీలి నుండి

దూరము చేయరు. మీరు పూజ్యులుగా, డబుల్ కిలీటుధారులుగా ఉండేవారు. ఇప్పుడు పూజార్యులైవియారు. ఇప్పుడు తండ్రి మరలా పూజ్యులుగా చేస్తున్నారు. తయారవ్వాలి కదా! అని రాజులకు కూడా చెప్పారు. కొద్దిగా ఆలస్థముంది. మనము ఇతరుల నుండి లక్ష్ము తీసుకొని ఏమి చేస్తాము? వేదలకు రాజ్యము లభించాల్సి ఉంది. తండ్రి వేదలపాలిట పెస్సిధి కదా! అని మీరు రాజులకు కూడా చెప్పారు. వేదల పాలిట పెస్సిధి అని తండ్రిని ఎందుకు అంటారో పిల్లలైన మీకు అర్థ సహాతముగా తెలుసుకున్నారు. భారతదేశము కూడా ఎంతో వేదధిగా ఉంది. అందులో కూడా మీరు నిరువేదలైన మాతలు. ధనవంతులు ఈ జ్ఞానమును తీసుకొలేరు. వేద అబలలు ఎంతోమంది వస్తున్నారు. వాలసి హింసించి ఎంతో వేధస్తున్నారు. మాతలను ముందుంచి వాలసి ముందుకు తీసుకెళ్లండి. ఉదయపు యాత్రలో కూడా ముందు మాతలే ఉండాలి. మీ బ్యాట్టి కూడా ఫస్ట్లెల్స్ గా ఉంది. ఈ ట్రాన్స్లైట్ చిత్రము కూడా మీ ముందుండాలి. ప్రపంచము పలవర్తనవుతూ ఉందని అందరికి తెలపండి. తండ్రి నుండి కల్ప క్రితము వలె వారసత్వము లభిస్తూ ఉంది. సేవను ఎలా అమలులో ఉంచాలి అని పిల్లలు విచార సాగర మధ్యనము చేయాలి. సమయము పడ్డుంది కదా! మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్పదాదాల ప్రియస్త్రుతులు మరియు గుడ్లమాఖ్యంగి ఆత్మిక ధారణకు ముఖ్య సారము:- పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్త.

1. తండ్రి వై సంపూర్ణ ప్రీతితో సహియతారులుగా అవ్వాలి. మాయతో ఓడిపోయి, తండ్రి వేరును ఎప్పుడూ చెడిపేయరాదు. పురుషార్థము చేసి దేహ సహాతము, కనిపించేదంతా మల్చివేయాలి.
2. లోలోపల(ఆంతరికములో) - “ ఇప్పుడు మేము శాంతిధామానికి, సుఖధామానికి వెళ్తామని ఎంతో సంతోషముండాలి.” బాబా విధేయత గల తీవ్ర ఇంటికి వెళ్లేందుకు అర్పులుగా చేస్తున్నారు. అర్పులైన సుపుత్రులుగా అవ్వాలి, కుపుత్రులుగా అవ్వరాదు.

వర్దానము:- “ సేవ ద్వారా యోగ్యయుక్త స్థితిని అనుభవం చేయు ఆత్మిక సేవాదారి భూత ”

బ్రాహ్మణ జీవితమనగా సేవ చేసే జీవితము. మాయకు బలి కాకుండా రష్మించుకునేందుకు తేష్టమైన సాధనము - సేవ. సేవ యోగయుక్తంగా చేస్తుంది. కానీ తేవలం వాచా సేవ మాత్రమే కాదు. మధురమైన విషయాలు వివైషి వింటారో వాటి స్వరూపమై సేవ చేయాలి. సిస్కార్ధ సేవ చేయాలి. త్వాగము, తపస్సుల స్వరూపముతో సేవ చేయాలి. హద్దు కోలకలకు అతితంగా నిష్కామ సేవ చేయాలి. దీనినే ఈశ్వరీయ సేవ లేక ఆత్మిక సేవ అని అంటారు. వాచాతో పాటు మనసా ద్వారా సేవ చేయట అనగా “ మట్టినాభవ ” స్థితిలో స్థితమగుట.

స్తోగ్ని :- “ ఆకృతిని చూడక సిరాకార తండ్రిని చూస్తే ఆకర్షణ మూర్ఖులుగా అప్పుతారు ”